

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg vil sige det på den her måde: Alene at tvinge børnene tror jeg simpelt hen ikke på som værende midlet eller redskabet til at opnå det ønskede resultat. Hvis man virkelig så på det her i en helhed, så ville man først og fremmest hive fat i forældrene. Det her er jo ikke et spørgsmål om, at man bare skal trække børnene ud og sige: Nu skal I tvinges til det. Rent faktisk mener jeg, det er vigtigt at stille krav til forældrene.

Der har vi jo også støttet det forslag, som fru Elsebeth Gerner Nielsen og De Radikale er kommet med, at man simpelt hen skal modtage danskundervisning, når man kommer hertil.

Det mener jeg er en helt anden situation end at sætte barnet i den her tvangssituation og så flytte undervisningspligten til 3 år, samtidig med at man kun rammer en snæver gruppe af børn.

Så jeg er ikke enig i, at det her er måden, men jeg er meget optaget af, at vi finder ud af, hvad årsagerne er til, at nogle forældre siger nej til at lade deres børn modtage sprogstimulering uanset deres baggrund. Hvilke begrundelser ligger der for det? Det er så noget af det, jeg vil prøve at efterlyse under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Ser fru Bodil Kornbek nogle muligheder i at bruge de lokale børnehaver som en oplagt ramme for sprogstimulation netop for de børn, hvor forældrene ønsker, at der skal være en tilknytning til nærmiljøet?

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Som jeg netop var inde på i min tale, mener vi også, at hvis sprogstimulering virkelig skal have en større betydning, end den har ved bare at få nogle timer om ugen, er det også vigtigt, at sproget bliver brugt, og institutionen er absolut en ramme, hvor netop det at kunne bruge og udvikle sproget vil være helt naturligt for de børn, fordi de så kommer i spil med andre børn, som taler dansk, og også voksne, som netop også har fokus på sprogets udvikling.

Det vil helt klart være en mulighed for de børn for også at blive en del af et fællesskab og dermed også kunne få lov til at udvikle sproget. Så ja, det vil absolut være en relevant mulighed.

Formanden:

Tak til fru Bodil Kornbek.

Så er det undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke Folketinget for behandlingen af lovforslagene.

Jeg blandede mig tidligere i debatten, og der var der bl.a. en ordveksling med, jeg tror, det var fru Bodil Kornbek og også fru Elsebeth Gerner Nielsen, der efterlyste en vejledning, og der tror jeg nok, vi kom til at tale lidt forbi hinanden, for naturligvis findes der i dag en vejledning. Jeg står faktisk med den her. Den er dateret 1997.

Men vi vil på baggrund af vedtagelsen af de to lovforslag, som vi behandler i dag, udarbejde en ny vejledning til brug for kommunernes tilrettelæggelse af sprogstimuleringen og i øvrigt også til brug for den visitation, som skal finde sted.

Der har jo i debatten i dag været anvendt mange forskellige tal, og jeg synes måske, der lige er et behov for at præcisere eller ride op, hvordan det egentlig forholder sig.

I dag er det sådan, at 84 pct. af alle tosprogede 3-6-årige går i børnehave. Knap 50 pct. får sprogstimulering i tilknytning til de øvrige pædagogiske aktiviteter i børnehaven. Børn uden for dagtilbud får et 15-timers-tilbud, som kan placeres i børnehaven, SFO'en eller i folkeskolen.

De lovforslag, vi behandler her, betyder, at vi viderefører den praksis, vi kender i dag, men altså på en mere forpligtende måde, i og med at det bliver obligatorisk at tage imod sprogstimulering.

En del af debatten har også kredset om: Jamen hvor mange handler det egentlig om? Hvor mange forældre er det, der frasiger sig det frivillige tilbud, som de får stillet til rådighed i dag? Flere har antydnet, at der i PLS Rambøll-rapporten ikke findes nogen begrundelser for at gøre sprogstimuleringen obligatorisk.

Der vil jeg blot nævne, at evalueringen så at sige ikke beskæftiger sig med problemstillingen om, hvorvidt forældrene tager imod tilbuddet, eller for den sags skyld hvad årsagen skulle være, såfremt de ikke gør det.

Der er nogle forældre, som stadig væk frasiger sig tilbuddet på trods af kommunernes informationsvirksomhed om formålet og nødvendigheden af tilbuddet for børn med behov. Fru Pernille Falcon kunne nævne en enkelt kommune, men vi har også lavet en rundspørge hos andre kommuner, og jeg vil gerne undervejs i ud-